

«Σταυρὸς Ἀγγέλων ἢ δόξα καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα»*

Ἀπὸ τὸν Βίο τοῦ Ἁγίου Νήφωνος
Ἐπισκόπου Κωνσταντιανῆς

Ένας εὐσεβῆς Χριστιανὸς μοῦ διηγήθηκε, γράφει ὁ Ἱερομόναχος Πέτρος (Βιογράφος τοῦ Ἁγίου Νήφωνος), τὸ παρακάτω ἀξιοθαύμαστο γεγονός.

Κάποιο Σαββατόβραδο, ποὺ προσευχόταν στὸν πρόναο τοῦ Ἁγίου Ἀναστασίου κατὰ τὴν καθιερωμένη ἀναστάσιμη Ἀγρυπνία, ἤλθε καὶ ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ Νήφων, γιατί πάντα συνήθιζε νὰ ἀγρυπνῆ στοὺς Ναοὺς τῶν Ἁγίων.

– Βλέπω, λοιπὸν, συνέχισε ὁ συνομιλητής μου, πλῆθος λευκοφόρων νὰ συμπορεύονται μαζί του, ἄλλοι μπρὸς κι ἄλλοι πίσω του καὶ νὰ εὐφραίνονται ποὺ τὸν περιεκύκλωναν. Τὸ πιὸ φοβερὸ ὅμως ἦταν, ὅτι μπροστά του ὑψωνόταν ἓνας Σταυρὸς ἴσος μὲ τὸ ἀνάστημά του, ποὺ ἔλαμπε σὰν νὰ ἦταν ἀπὸ καθαρὸ χρυσάφι. Ὅμοιοι ἀστραφτεροὶ Σταυροὶ ὑπῆρχαν δεξιά, ἀριστερά, πίσω καὶ πάνω ἀπ' τὸ κεφάλι τοῦ Ὁσίου. Ἦταν πλεγμένοι μεταξύ τους καὶ τὸν περιετείχιζαν. Ὅταν ἐρχόταν κάποιος πειρασμός, ἐκείνη τὴν στιγμή τῆς πάλης, θέλοντας ὁ Κύριος νὰ τὸν δοκιμάσῃ, ἐπέτρεπε καὶ ξεχώριζαν οἱ Σταυροὶ. Ἔτσι ἄφιναν ἓνα μικρὸ ἄνοιγμα μεταξύ τους, ἀπ' ὅπου μπορούσαν οἱ ἐχθροὶ νὰ ρίξουν τὰ βέλη τους. Πλήθη Ἀγγέλων καὶ δαιμόνων παρακολουθοῦσαν τὴν πάλη. Ὁ Ἅγιος ὑψωνε τὰ χέρια του στὸν ὕψιστο Θεὸ καὶ μὲ τὸν καθαρὸ του νοῦ ἀνέβαινε πρὸς Αὐτόν. Ἔμενε κεῖ ψηλὰ προσευχόμενος. Καὶ ὁ σατανᾶς βλέποντάς τον καὶ φοβούμενος τὴν ὀργὴ τοῦ Θεοῦ, ἔλεγε τρέμοντας στὸ ἀσκέρι του:

– Πᾶμε, παιδιά, νὰ φύγουμε ἀπὸ τοῦτον τὸν Νήφωνα, γιατί ἀνέβηκε στὸν οὐρανὸ καὶ προσεύχεται ἐναντίον μας στὸν Μεγάλο. Πρὶν λοιπὸν νὰ κατέβῃ ἡ ὀργή Του καὶ νὰ μᾶς βασανίσῃ, ἄς ἐξαφανισθοῦμε.

Καὶ γίνονταν ἀμέσως ἄφαντοι. Κι ἐκεῖνος ὁ μακάριος, μετὰ τὴν

δέησι κατέβαινε στήν γῆ, ἐρχόταν στὸν ἑαυτό του καὶ μὴ βρίσκοντας κανένα πολέμιο, εὐχαριστοῦσε τὸν Πανάγαθο ποὺ τὸν σκέπαζε.

Τότε καὶ οἱ ἄγγελοι ἔφευγαν χαρούμενοι, ἐνῶ οἱ τίμιοι Σταυροὶ συνδέονταν πάλι, κλείνοντας τὴν εἴσοδο καὶ φρουρώντας τὸν δίκαιο.

Πολλὲς φορές, συνέχισε νὰ μοῦ διηγῆται ὁ καλὸς ἐκεῖνος Χριστιανός, ἐρχόταν ὁ διάβολος μὲ πλῆθος δαιμόνων, γιὰ νὰ τὸν ρίξει σ' ἓνα πάθος, ἀλλὰ δὲν μποροῦσε, γιατί, καθὼς ἦταν περιτειχισμένος μὲ τὴ δύναμι τοῦ Σταυροῦ, τοὺς περιγελοῦσε καὶ τοὺς ἔφτυνε.

Ἔτσι, οἱ σκοτεινοὶ δαίμονες καταντροπιασμένοι ἐξαφανίζονταν, ἐνῶ αὐτὸς ἀκόμη περισσότερο δοξολογοῦσε τὸν Θεό, ποὺ τοῦ χάρισε τέτοια δύναμι κατὰ τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν.

(*) Βλ. Πέτρου Ἱερομονάχου, *Ἐνας ἀσκητὴς Ἐπίσκοπος – Ἅγιος Νήφων Ἐπίσκοπος Κωνσταντιανῆς*, ἔκδοσις θ', σελ. 113-4, Ἱερά Μονὴ Παρακλήτου, Ὠρωπὸς Ἀττικῆς 1987.